

Ne - tře - ba bát se, do no - vé - ho ji - tra

Bo - ží když dí - tě vy - kro - či - ti má;

Pán Je - žíš, ten - týž vče - ra, dnes i zí - tra,

se ke své slá - vě sla - bých u - jí - má.

Dů - vě - řuj Pá - nu, vě - rně v je - ho dí - le

splň ka - ždý ú - kol, jenž ti svě - řen byl!

Vy - dej se Je - mu, vy - kroč v je - ho sí - le,

chce po - u - žít tě, by se o - sla - vil.

NETŘEBA BÁT SE

2. Netřeba bát se tlaku okolností, / počítat ztráty, roky, které jdou; / co pošle Pán, to s vděčnou povolností / jako dar lásky vezmi s důvěrou. / Důvěřuj Pánu, věrně v jeho díle / splň každý úkol, jenž ti svěřen byl! / Vydej se Jemu, vykroč v jeho síle, / chce použít tě, by se oslavil.
3. Netřeba bát se nemoci a stáří, / samoty, snů, či Hada starého, / když mocí svou a moudrostí nás daří / pečeť a plnost Ducha svatého. / Důvěřuj Pánu, věrně v jeho díle / splň každý úkol, jenž ti svěřen byl! / Vydej se Jemu, vykroč v jeho síle, / chce použít tě, by se oslavil.

*Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme,
nás bude chtít vysvobodit
z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou,
králi, vysvobodí nás.
Ale i kdyby ne, věz, králi,
že tvé bohy uctívat nebudeme
a před zlatou sochou,
kterou jsi postavil, se nepokloníme.*

Da 3,17–18